

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2298/2020
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђушић, адвокат из ..., против тужених ЂЂ и ЖЖ, обојице из ..., и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јована Вучковић Пејчић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 542/19 од 29.01.2019. године, у седници од 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 542/19 од 29.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 946/18 од 17.09.2018. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да Уговор о купопродаји непокретности закључен између сада пок. ЗЗ као купца и ГП „ИИ“ као продавца, оверен пред Општинским судом у Лесковцу Ов 1730/07 од 07.11.2007. године, нема правно дејство према тужиоцима у обиму који је потребан за намирење доспелих потраживања према ГП „ИИ“ из ..., у износима наведеним изреком, и да се обавезу тужени као правни следбеници сада пок. ЗЗ да признају и трпе да тужиоци своја потраживања могу намирити продајом непокретности наведених у Уговору о купопродаји од 07.11.2007. године. Ставом другим изреке тужиоци су обавезани да туженима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 101.860,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 542/19 од 29.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. важећег Закона о парничном поступку.

Тужени су доставили одговор на ревизију.

Решењем Апелационог суда у Нишу РЗ 59/20 од 19.05.2020. године не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), па се на ревизијски поступак примењују одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Будући да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

У тужби од 11.06.2008. године вредност предмета спора је означена на 9.000,00 динара, а ова вредност спора унета је у увод првостепене и другостепене пресуде.

Будући да наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из цитиране законске одредбе, и да Апелациони суд у Нишу није Врховном касационом суду предложио одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 395. ЗПП, то ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић